

[Justitsministeren]

man ønsker dette, inden den endelige vedtagelse af lovforslaget.

I anledning af de bemærkninger, der har været om, hvorfor man først får lovforslaget nu, må jeg sige, at det jo er hensigten med Rådets direktiv, at det først skal træde i kraft næste forår, så vi skulle have tid.

Glistrup (FP):

Jeg takker justitsministeren for oplysningerne om, at man allerede i 1972 begyndte arbejdet i justitsministeriet med at sanere advokatbranchen, og for oplysningen om, at man skal forstå ministerens bemærkninger til lovforslaget således, at udvalget nu er ved at være færdigt, sådan at vi kan påregne at få en betænkning her i efteråret, altså i hvert tilfælde inden nytår. Det er vi meget glade for. Jeg ved ikke, om ministeren i dag er i stand til at gå et skridt videre og oplyse, om det også betyder, at vi kan forvente at få lovforslaget fremsat her i folketinget så betids, at det overholder de frister, der normalt er gældende, for at forslagen kan vedtages inden sommerferien. Jeg gør opmærksom på, at netop det, vi diskuterer i dag, EF, jo nok vil lægge lidt beslag på slutningen af samlingen, og det ville derfor være rart, om vi kunne få forslaget ret tidligt.

Blandt modstanderne af forslaget talte først og stærkt fru Tove Jørgensen. Jeg synes nok, vi tilhængere af justitsministerens forslag ikke fuldstændig skal kimse ad de indvendinger, der kom, for fru Tove Jørgensen har jo ret i det, hun gjorde opmærksom på med hensyn til, hvad forslaget indebærer, nemlig at det giver justitsministeren bemyndigelse ikke bare vedrørende det direktiv, vi kender, men også vedrørende kommende direktiver. Sådan er teksten formuleret, det har fru Tove Jørgensen helt ret i. Fru Tove Jørgensen har også helt ret i, at det er noget, vi skal være meget, meget betænkelige ved og forsigtige med, at det ikke kommer til at danne skole på andre EF-direktivområder. Derfor takker vi for den advarsel fra fru Tove Jørgensen. Men på dette område kan jeg ikke se, vi skal være kede af det. Jo mere der kommer af den slags direktiver, der kan være med til at nedbryde og begrænse dette meget uheldige monopol, som vi jo først og fremmest skal se dette forslag i lyset af – det er en kamp imod det advokatmonopol, som har

plaget retsvæsenet i landet igennem alle disse mange år; vi har det første lovgivningsskridt her – jo gladere skal vi være. I det foreliggende tilfælde synes jeg derfor ikke, at den af fru Tove Jørgensen påpegede betænkelige lovgivningsteknik giver anledning til bekymring.

Det forhold, fru Tove Jørgensen har fremdraget, giver derfor ikke fremskridtspartiet anledning til nogen som helst betænkeligheder i vor 100 pct.s tilslutning til justitsministeren – ja, jeg vil næsten slutte mig til et kendt medlem her i tinget, som plejer at sige: vi er 120 pct. EF-tilhængere. Det er fremskridtspartiet også – i denne sag.

Tove Jørgensen (DKP):

Hr. Glistrup og hr. Wilhjelm og også andre ordførere har været inde på, at man ikke skal handle automatisk, hverken for eller imod, hvis det drejer sig om et forslag, der følger et EF-direktiv. Hertil må jeg sige, at når det drejer sig om DKP, så vil vi under alle omstændigheder være imod, når det drejer sig om et EF-direktiv, for vi mener nemlig ikke, at internationalt samarbejde skal begrænses til EF. Internationalt samarbejde skal udvides til alle lande, og hvis man vil tale om internationalitet, så skal man ikke begrænse sig til et protektionistisk fællesmarked som det, vi er tilsluttet for tiden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg takker for ministerens tilsagn om, at folketinget hurtigt får tilsendt det udkast til bekendtgørelse, som er meget nær ved at være færdigt.

Jeg vil gerne understrege – for at der ikke skal være nogen misforståelse med dette – at jeg var ikke alene utilfreds med, at bekendtgørelsesudkast ikke fulgte med, men jeg sagde – og det er vist et direkte citat – at vi var ikke charmeret af, at dette forslag var udformet som en bemyndigelse og ikke som en klar lovtekst. Deri ligger, at vi er imod, at man uden videre giver bemyndigelse. Når vi får bekendtgørelsen, er det da tænkeligt, at det er muligt at udforme det, der står i bekendtgørelsen, i en klar lovtekst, og enhver ved jo, at en lovtekst, som er vedtaget i folketinget, har større betydning end en hvilken som helst bekendtgørelse. Jeg gentager, at vi er ikke alene utilfredse med, at udkastet til